

**A Advent 2**  
**M. Assumpta**  
**7 december 2025**

**Eerste lezing (Jes 11, 1-10)**

*Uit de profeet Jesaja*

Het zal gaan met het huis van Isai als met een omgehakte boom.  
Zoals aan zo een stronk een nieuwe tak ontspruit,  
en aan die wortels een jong twijgje,  
zal ook in het nageslacht van Isai een nakomeling geboren worden.  
Op hem zal de geest van God rusten,  
een geest van wijsheid en inzicht,  
een geest van beleid en sterkte,  
een geest van kennis.  
Hij zal vol ontzag zijn voor God.  
Hij zal geen recht spreken naar uiterlijke schijn,  
en hij zal geen uitspraken doen op grond van loze geruchten.  
Hij zal de kleine mensen recht verschaffen,  
en de armen eerlijk behandelen.  
Zijn woorden zullen als zweepslagen zijn  
voor wie hen uitbuit,  
dodelijk voor wie daar schuld in draagt.  
Ja, gerechtigheid en trouw zullen zijn als een riem rond zijn middel.

En dan zullen wolven en schapen samen leven.  
Panthers zullen rusten naast geitjes.  
Kalfjes en jonge leeuwen zullen samen weiden.  
Een kleine jongen zal ze kunnen hoeden.  
De koe en de berin zullen vriendschap sluiten,  
en hun jongen zullen naast elkaar liggen.  
De leeuw zal hooi eten, net als de os.  
Baby's zullen bij het hol van een adder mogen spelen.  
En kinderen zullen giftige slangen uit hun nest mogen trekken.  
Want niemand zal een ander nog kwaad doen.  
Op de hele aarde zal iedereen de plannen van God kennen.  
En de mensen zullen er vol van zijn, zoals de zee vol is van water.  
Ooit zullen alle volken van de aarde naar de stronk van Isaï gaan,  
naar de jonge tak die eruit groeide.  
Hij zal zijn als een vlag op een heuvel, die al van ver te zien is.  
Iedereen zal naar hem toe gaan.  
En de plaats waar hij verblijft zal schitteren.

**Tweede lezing (Rom 15, 4-9)**

*Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Rome*

Zusters en broeders,

Alles wat in de schrift staat, is opgeschreven om ons iets te leren.  
We worden erdoor aangemoedigd om de hoop niet te verliezen, wat er ook gebeurt.  
God geeft ons de kracht om niet op te geven.  
En Hij bemoedigt ons.  
Leef dan ook volgens zijn verlangen, zoals Jezus Christus deed.  
Prijs hem als onze vader.  
En vorm samen één hechte gemeenschap.  
Dit houdt in dat we mekaar aanvaarden, wie we ook zijn.  
Zo heeft ook Jezus niemand uitgesloten  
van wie eer wil brengen aan God.  
Ik bedoel dit: toen Jezus kwam heeft hij zich tot de Joodse mensen gericht en hen bemoedigd.  
Hij maakte duidelijk dat God zijn beloften gedaan heeft aan hun voorvaders.  
Maar Hij voegde er ook aan toe dat ook andere volkeren God kunnen prijzen  
Ook naar hen ging zijn zorg en zijn goedheid, ook al had hij met hen géén verbond.  
In de schrift staat immers te lezen: "Ik zal jou samen met de mensen van andere volkeren prijzen en lofliederen voor je zingen."

### **Evangelie (Mt 3, 1-12)**

*Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs*

In die dagen begon Johannes de Doper te preken in de woestijn van Judea.  
Hij zei: "Bekeer je, want het rijk van God komt er aan!"  
Johannes was de man van wie de profeet Jesaja had gezegd:  
'Iemand roept in de woestijn: maak het pad vrij voor de Heer! Baan een weg voor Hem!'  
Deze Johannes droeg een mantel, gemaakt van kameelhaar, met een leren gordel om zijn middel.  
Hij leefde van sprinkhanen en wilde honing.  
Van overal kwamen de mensen naar hem kijken en luisteren: uit Jeruzalem, uit heel Judea en uit de hele streek van de Jordaan.  
Ze erkenden dat ze gezondigd hadden,  
en lieten zich door Johannes dopen in de rivier de Jordaan.  
Maar wanneer Johannes zag dat ook veel Farizeeërs en Sadduceeërs gedoopt wilden worden, zei hij tegen hen: "Adderengebroed, wie heeft jullie wijsgemaakt dat jullie zo zullen kunnen ontsnappen aan de straf van God?  
Het volstaat niet te zeggen dat je je bekeert,  
je moet er ook naar leven.  
En denk zeker niet: 'We stammen af van Abraham, dus het zit wel goed met ons.'  
Want ik zeg jullie dat God zelfs deze stenen hier kan veranderen in kinderen van Abraham!  
De bijl ligt al klaar bij de bomen.  
Elke boom waar geen goede vruchten aan groeien, zal worden omgehakt en in het vuur gegooit.  
Ik doop jullie met water, ten teken van jullie nieuwe leven.  
Maar na mij komt iemand die sterker is dan ik.  
Ik ben het niet eens waard om zijn sandalen voor Hem te dragen.  
Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest en met vuur.  
Hij heeft de wan reeds in zijn hand om zijn dorsvloer op te ruimen.  
Het graan zal Hij in zijn schuur bijeenbrengen.

Maar het graanafval zal Hij verbranden, in onblusbaar vuur."

## **Homilie**

Z en B,

Jullie herinneren zich zeker nog Martine Tanghe die meer dan 40 jaar lang op de VRT het nieuws heeft gepresenteerd.

Ze eindigde een nieuwsuitzending steevast met de zin: Bedankt dat je bij ons was, alles komt goed.

Sommige mensen echter hadden daar moeite mee.

'Het is toch niet waar dat alles goed komt.' zegden ze 'Waarop baseert iemand zich om dat te beweren?'

En ze hebben niet helemaal ongelijk.

Voorals wanneer er zoveel verkeerd loopt als in onze huidige tijd, en er ook voor de toekomst weinig goeds te verwachten valt.

Is het dan verkeerd te zeggen dat alles goed komt?

De joodse rabbijn Abraham Heschel schreef in zijn boek over de profeten: 'De geschiedenis leert ons dat het altijd zo geweest is: oorlogen, overwinningen, en weer oorlogen. De wereld is doordrenkt met bloed, en er komt geen einde aan. Moeten we dan niet alle hoop laten varen?'

Maar onmiddellijk verbetert hij zichzelf.

'Toch is de geschiedenis geen doodlopende weg en schuld geen hopeloze afgrond,' schrijft hij 'er is altijd een uitweg uit de schuld: zich keren tot God.

En wie de kracht heeft om de wanhoop te boven te komen, terwijl hij in de wanhoop leeft, dat is een profeet.'

Heschel schreef dat als commentaar op het elfde hoofdstuk van de profeet Jesaja.

Toevallig de passage, die we beluisterd hebben in de eerste lezing van deze viering: een lied over het ooit zo hoopgevende koningshuis van David, de zoon van Isai.

Maar er bleef in Jesaja's tijd van die eens zo bloeiende boom niet veel méér over dan een armzalige stronk.

Israël en Juda, waren de speelbal geworden van Assyrië, de toenmalige wereldmacht. En wie sterk en gezond bleek was weggevoerd om dwangarbeid te verrichten.

En toch zong Jesaja dat prachtige lied, ja in die donkere tijd: 'uit die armzalige stronk zal nieuw leven ontspruiten, een nieuwe koning zal geboren worden, een koning naar Gods hart.

Hij zal de volkeren tot vrede brengen, en de harmonie in de wereld herstellen: de wolf en het lam zullen samenleven, de panter zal rusten naast het geitje, niemand zal een ander nog kwaad doen.

Ja, alles komt goed.'

Z en B,

wat hadden de profeten, wat had Jesaja om niet alle hoop te laten varen?

Abraham Heschel geeft het antwoord: ze vertrouwden op God.

Als we er geen doen meer aan zien, als we moedeloos de armen laten zakken, is het eigenlijk omdat we denken dat *wij* het moeten oplossen.

We missen vertrouwen, en geloof.

Want we vergeten dat er iemand is die ons zegt: 'ik ben er ook nog, en ik heb toch beloofd dat ik er altijd zàl zijn.'

Geloven is de tijd nemen tot *hij* zijn licht in de wereld en in ons leven laat schijnen.

Van de Franse filosoof Emmanuel Levinas is de uitdrukking bewaard gebleven 'attendre sans attendre' – 'wachten zonder iets te ver-wachten'.

Het is zich beschikbaar stellen om er ook te zijn wanneer God op ons beroep doet, wanneer we mee kunnen bouwen aan een betere toekomst.

Het is zich beschikbaar stellen zonder vooraf voorwaarden of eisen stellen.

Wanneer Oekraïners het glas heffen om te toosten, zeggen ze 'Boed'mo', wat betekent 'we zullen er zijn'.

Is dat niet de bekering, de ommekeer waartoe Johannes de Doper oproept: dat we durven wachten, zonder zelf te bepalen waar we willen uitkomen, attendre sans attendre? Maar in volle beschikbaarheid.

En dan God op onze weg ontdekken. In een kind, in een arme, in een vluchteling.

En dan weten: hier kan ik mijn kleine bijdrage leveren in de opbouw van een nieuwe toekomst.

En als er zo nog iemand, en nog iemand, en nog op die uitnodiging wil ingaan. Zou het dan niet kunnen dat alles ooit goed komt?

Pierre Breyne

*Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.*